

LOS MAESTROS

Guillermo Eduardo PILÍA¹

Ocho horas diarias de estudio: era el tiempo
que me recomendaban los maestros, en mis años
de estudiante de griego y latín. Cuántas
mañanas, cuántas noches, cuántas tardes
de sol o de lluvia sobre Píndaro y Virgilio...
Tanta seca gramática para escribir
estas tres palabras, maestros, algunos versos
medianamente venturosos... Qué tristes meses
aguardando un examen, repitiendo
aoristos y declinaciones... Pero también,
qué añoranza siento ahora al recorrer los lomos
de libros que hoy no tengo obligación de leer...
—Si hoy ya no existe el profesor de griego
al que tanto quería, el de latín
que me aterrorizaba, si ambos son
hierba y sonido, igual que lenguas muertas...
Yo soy también vosotros, maestros: soy el hijo
que aprendió a vuestro lado la nostalgia
de la luz antigua, pero no a morir; el hijo
que hoy en Píndaro y Virgilio os recuerda.

¹ GUILLERMO EDUARDO PILÍA (n. 29 octombrie 1958, în La Plata, Argentina) este un celebru scriitor și profesor universitar de limbi clasice și de teorie literară la Universitatea din La Plata. Este, de asemenea, Președinte al Academiei Hispanoamericane de Buenas Letras din Madrid. Poemul său *Los Maestros/Maeștrii*, foarte apreciat de critica spaniolă (să se vadă considerațiile nu mai puțin celebrului profesor universitar de limbi clasice și poet Jaime Siles), face parte din volumul bilingv *Como hierba en la sombra/ Precum iarba la umbră*, apărut, în 2023, la Editura Eurostampa din Timișoara, traducerea în limba română și prezentarea aparținându-i lui EUGEN DORCESCU.

MAESTRII

Guillermo Eduardo PILÍA

Zilnic, opt ore de studiu: acesta era timpul
pe care mi-l recomandau maestrii, în anii mei
de student la greacă și latină. Câte
dimineți, câte nopți, câte după-amieze
cu soare sau cu ploaie, dedicate lui Pindar și lui Vergilius...
Atâta gramatică uscată pentru a scrie
aceste trei cuvinte, o, maestrilor, și niște versuri
moderat norocoase... Ce luni triste
așteptând un examen, repetând
forme de aorist și declinări... Dar, de asemenea,
ce dor simt acum când mângâi cotoare
de cărți pe care astăzi nu am nicio obligație să le citesc...
— Dacă astăzi nu mai există profesorul de greacă
pe care atât de mult îl iubeam, nici cel de latină,
care mă teroriza, dacă ambii sunt
iarbă și sunet, ca niște limbi moarte...
Eu sunt voi, maestrilor: sunt fiul
care a învățat lângă voi nostalgia
luminii antice, dar nu a muri; fiul
care astăzi în Pindar și Vergilius își amintește de voi.